

РЕШЕНИЕ

№ 3426

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1962** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" срещу Решение №20221191 от 31.11.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав, по НАХД №5876/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № НП-29 от 18.03.2021 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ към Министерство на здравеопазването, с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето /ЗЗдр/ на [фирма], е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лв. за нарушения по чл. 86, ал. 1 т. 1, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр., в частта относно икономическите права на пациента.

С касационната жалба се навеждат оплаквания за неправилност на съдебното решение поради неправилно приложение на материалния закон, като се иска отмяната му и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено НП като правилно и законосъобразно. С жалбата се излагат аргументи относно законосъобразното провеждане на административнонаказателното производство и ангажиране на отговорността на лечебното заведение. Счита, че в оспореният акт не са изложени мотиви разпоредбата на чл. 86, ал. 1 т. 1, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр не може да се

приеме за описание на нарушението. При липса на мотиви в тази посока, счита че правото му, като страна в процеса е нарушено, поради невъзможност да формулира аргументи за защита. В условията на евентуалност моли решението на Софийски районен съд да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Ответникът - Групова практика за специализирана медицинска помощ НМ Д." О., се представлява от адв. Л., който оспорва жалбата с аргументи, изложени в представения писмен отговор на касационна жалба. Претендира присъждане на разноски по чл. 80 от ГПК, за което представя списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, ХХ касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени доказателства и гласни доказателствени средства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва: от служители на ИА "Медицински надзор" била извършена извънредна проверка на ГПСМП НМ Д. О., на основание Заповед № Р Д-13-988 от 10.12.2020 г. на изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“ , със срок до 08.01.2021 г., по повод на постъпил сигнал с № 96-00-647 от 30.10.2020 г. от Обединен Здравноосигурителен фонд „Доверие“ (ОЗОФ „Доверие“), относно постъпила в дружеството претенция за възстановяване на разходи в размер на 1700 (хиляда и седемстотин) лева по фактура № [ЕГН] от 13.08.2020 г., издадена от ГПСМП НМ Д. О..

В хода на проверката се установило, че пациентката Б. С. П. е посещавала ГПСМП НМ Д. О. за проследяване на бременността ѝ от д-р Н. Ч.. Раждането било извършено от екип на [фирма], [населено място] (Втора САГБАЛ Ш. ЕАД) с участието на доктор Ч. и в съответствие със сключения договор между ГПСМП НМ Д. О. и Втора САГБАЛ Ш. ЕАД. Съгласно този договор, Втора САГБАЛ Ш. ЕАД приема срещу заплащане на договорено възнаграждение да оказва специализирана болнична акушеро-гинекологична помощ на пациенти на [фирма], като осигурява условия за достъп и участието на негови лекари-специалисти в диагностичните и терапевтичните процедури по видове и стойности, подпобно описани в Приложение 1, като дейностите по предмета на договора ще бъдат осъществявани от д-р Н. Ч. - специалист АГ в ГПСМП НМ Д. О..

Б. П. постъпила във Втора САГБАЛ Ш. ЕАД на 28.07.2021 г. и била изписана на 03.08.2021 г., като раждането било осъществено на 01.08.2021 г. На 31.07.2021 г. била издадена Фактура № [ЕГН] от 31.07.2020 г. от Втора САГБАЛ Ш. ЕАД, с получател на фактурата ГПСМП НМ Д. О. за извършена медицинска дейност „Раждане, независимо от срока на бременността, предлежанието на плода и начина на родоразрешение за пациент Б. С. П.. Фактурата е на стойност от 700 (седемстотин) лева, като на нея е отбелязано, че същата е платена в брой.

На 13.08.2020 г. ГПСМП НМ Д. О. издало на Б. П. фактура № [ЕГН] от 13.08.2020 г. на обща стойност от 1700 (хиляда и седемстотин) лева, от които:

- 1000 (хиляда) лева за активно наблюдение на първия период на раждането, на воденето на втория период на раждането и активно проследяване на ранния постпартален период на пациентката и;
- 700 (седемстотин) лева за раждане, независимо от срока на бременността, предлежанието на плода и начина на родоразрешение (по договор между ГПСМП НМ Д. О. и Втора САГБАЛ Ш. ЕАД).

Б. П. заплатила фактурата, за което ѝ бил издаден касов бон.

Според инспекторите, издадената от ГПСМП НМ Д. О. фактура № [ЕГН] от 13.08.2020 г. с предмет: Раждане, независимо от срока на бременността, предлежанието на плода и начина на родоразрешение (по договор между ГПСМП НМ Д. О. и Втора САГБАЛ Ш. ЕАД), на стойност от 700 (седемстотин) лева, била за дейност, която ГПСМП НМ Д. О. не е извършило и няма право да извършва според издаденото на дружеството Удостоверение за дейност № 6657 от 04.08.2015 г. от Столична РЗИ.

Нарушението било установено на 04.01.2021 г., а на 10.02.2021 г. държавен инспектор Д. З. Д. към ИАМН, в присъствието на свидетелите Р. И. Б. и С. Д. Й.-К. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № А-26 от 10.03.2021 г. против [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]. Описаното било квалифицирано като нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето, в частта „зачитане на икономическите права“. АУАН е връчен на представител на дружеството, който го е подписал без възражения. В законоустановения тридневен срок срещу съставения АУАН постъпило възражение № В-13 от 17.02.2021 г.

Въз основа на така съставения акт е издадено НП, с което на ГПСМП НМ Д. О. е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на по 500 лв.

За да отмени НП, районният съд е приел, че са нарушени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, които са императивни и гарантират както правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, така и възможността съдът да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Посочил е, че с квалифицирането на нарушението като такова по чл. 86, ал. 1, т. 1 от 33 жалбоподателят е санкциониран за неспазване на икономическите права на Б. П., в качеството ѝ на пациент, но в АУАН и НП липсват конкретни факти и обстоятелства, сочещи в какво точно се изразява нарушението - посочено е единствено, че икономическите права на пациента Б. П. са нарушени с издаването на фактура от ГПСМП НМ Д. О. за дейност, която дружеството не е извършило и няма право да извършва. Предвид това съставът на СРС е обосновал извод, че от приетата фактическа обстановка, не може да се установи по категоричен и несъмнен начин в какво се изразява твърдяното нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от 33. Липсата на точно описание на нарушението както в АУАН, така и в НП, е основание за отмяна на процесното НП като незаконнообразно, тъй като това процесуално нарушение препятства съдебната проверка и ограничава правото на защита на санкционираното лице.

Така постановеното решение е правилно.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която напълно се подкрепя от събраните доказателства. Проверена е валидността и законосъобразността на АУАН/НП, вкл. сроковете за издаване, компетентността на издателите, задължителните реквизити.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка и анализ на доказателствата, СРС е стигнал до законосъобразния краен извод, че в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и посочване на нарушените правни норми, поради което постановлението правилно е отменено от районния съд. Описаната като нарушена разпоредба на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗдр е обща и същата не съдържа конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена. В случая, от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение, ако такова е налице, относно допустимите допълнителни разходи. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното описване на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. От друга страна съдът не може да прецени налице ли е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция.

Тъй като са нарушени 42 и чл. 57 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществените, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на нарушителя.

В допълнение следва да бъде посочено и че описаното не може да се квалифицира като нарушение на общия принцип по чл. 86 ал.1 т.1 от ЗЗ- нарушени икономически права на пациента поради факта, че [фирма] е приела плащане за интервенция, включена в неговия ценоразпис, но невключена в дейностите му по удостоверението му за регистрация на извънболнично медицинско заведение, като самата интервенция е била извършена в болнично медицинско заведение/по договор за възлагане между двете заведения/. Следователно [фирма] договаря от свое име и приема плащане за своя сметка за дейност, която няма право да извършва и не е извършило, а е възложило с договор за възлагане от 02.01.2018 г. за извършване на друго медицинско заведение.

Касационният състав намира, че след като интервенцията е осъществена, плащането на услугата само по себе си не нарушава икономическите права на пациента, въпреки че извършеното от [фирма] покрива състава дори на няколко нарушения по ЗЗ и ЗЛЗ, но не с правна квалификация по чл. 86 ал.1 т.1 от ЗЗ- нарушени икономически права на пациента.

За да е налице нарушение на икономическите права, следва пациентът да е заплатил за нещо, което не е извършено /а в случая интервенцията е извършена/, или да е заплатил повече от обявената цена, или да е заплатил за услуга, която се поема от НЗОК /кавото не се твърди /, или да е бил въведен по някакъв начин в заблуда, довела до плащане на сума, която не е следвало да бъде плащана или не в този размер.

В случая, пациентът сам е решил да се възползва от предлаганата му интервенция с посочена цена. Оплаквания на пациента относно качеството на получената услуга не са получени, а и не са предмет на обсъждане изобщо в този казус, тъй като качеството на лечението няма отношение към дадената правна квалификация - нарушени икономически права. АНО не е дал правилна правна квалификация на извършеното нарушение, поради което правилно НП е отменено като материално незаконосъобразно.

Поради изложеното, като е отменил наказателното постановление СРС е постановил правилен акт, който не страда от заявените с жалбата пороци и следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл. 63д, ал.3 от ЗАНН / ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г./, искането на ответника по касация за присъждане на разноски по делото, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи до доказания им размер от 350 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20221191 от 31.11.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав, по НАХД №5876 / 2021 г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Медицински надзор" да заплати на [фирма] сумата от 350 (триста и петдесет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.